

DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
POVJERENSTVO NAGRADE DANA HRVATSKE KNJIGE

Nagradu »JUDITA«
za najbolju knjigu ili studiju o hrvatskoj književnoj baštini u 2006. godini
dobio je IVAN J. BOŠKOVIĆ
za knjigu:

ORJUNA – IDEOLOGIJA I KNJIŽEVNOST

Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2006.

O b r a z l o ž e n j e

Knjigom *Orjuna – ideologija i književnost* Ivan Jurin Bošković popunio je nemalu prazninu u našoj literarnoj, kulturnoj, ali i društvenoj povijesti. Nećemo kazati da je tema bila baš tabuizirana, ali je svakako bila nedostatno istražena i često olako apsolvirana. Boškovićevim sustavnim proučavanjem i odmjerenim tumačenjem dobili smo živu i uvjerljivu sliku jedne epohe i jedne totalitarno ideologizirane tendencije, koja je ostavila traga i obilježila mnoge osobnosti i pojave, osobito u dalmatinskom, posebno splitskom ambijentu. Bez unaprijednih predrasuda, ali sa sviješću o zadrnosti, netolerantnosti i bitno neprijateljskom stavu Orjuna i orjunaša prema mnogim vitalnim hrvatskim vrijednostima, Bošković je pretresao golemu publicističku i književnu građu. Proučivši gotovo sve regionalne dalmatinske novine i časopise - u vremenskom rasponu od raspada Austro-Ugarske do kasnih tridesetih godina prošloga stoljeća – on je iz naslaga efemerija i trivijalija izvukao rijetka zrnca zanimljivih ideja i indikativnih stavova, te složio mozaik iz kojega se uvjerljivo raspoznaje kako je u slučaju *Orjuna* riječ o domaćoj verziji fašistoidne organizacije (kao djelomična isprika i objašnjenje može se prihvatiti činjenica da je njezin nastanak također uvjetovan upravo talijanskim aspiracijama na našu obalu, te bi ona imala i funkciju svojevrsnoga protuotrova ili žestoke obrambene reakcije).

Knjiga Ivana Jurina Boškovića, međutim, ne gubi se u idejnim prepucavanjima s povijesno odavno prevladanom situacijom, nego konkretno i analitički pristupa tekstovima i piscima, nastojeći u mnoštvu tvrdo angažiranih i žestoko polemičkih opcija prepoznati i izlučiti makar zometke autentičnog doživljaja i spisateljskog senzibiliteta. Iz zacrtanih amplituda nekoliko karakterističnih opusa autor je uspio prepoznati i afirmirati određene vrijednosti Vilovića i Miličića, Bartulovića i Čičin-Šaina, a dubokim razumijevanjem anulirati nepotrebne i štetne sastojke njihova djelovanja. Dakle, knjiga *Orjuna – ideologija i književnost* značajan je doseg i nezanemariv prilog interpretaciji hrvatske književnosti, pa s punim pravom zaslužuje da bude apostrofirana uglednim priznanjem, nagradom *JUDITA*.

Zagreb – Split, 22. travnja 2007.

DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
POVJERENSTVO NAGRADE DANA HRVATSKE KNJIGE

Nagradu »DAVIDIAS«
za promicanje hrvatske književnosti u svijetu u 2006. godini
dobila je LJILJANA AVIROVIĆ
za studiju o hrvatskim prijevodima Danteove »Božanstvene komedije«,
objavljenu u knjizi *LA DIVINA TRADUZIONE*,
Tradurre in croato dall' italiano
HEFTI – Centro Studi Croato-Italiani – Ruggero Boscovich – Università
degli studi di Trieste, Milano-Zagreb, 2006

O b r a z l o ž e n j e

Djelujući već dulje vrijeme kao iznimno zaslužna prevoditeljica i nastavnica prevodilačkih znanja i umijeća na Tršćanskome sveučilištu, Ljiljana Avirović također se plodno posvetila upoznavanju talijanske kulture s dosezima i tradicijom hrvatskoga prevodilaštva. U nizu posebnih studija dosad se bavila našom recepcijom Petrarke i Tassa, a kao najnoviji objavila je opsežan rad o hrvatskim prijevodima i prepjevima *Božanstvene komedije*. Zbog epohalnog značenja Danteova spjeva, njegovo prevođenje na druge jezike znači i afirmaciju zrelosti medija primatelja, a hrvatskim je dantolozima i dantistima bilo osobito stalo da se prekojadranskom susjedu i prijevodima *Komedije* dokaže dosegnuta razina jezične gipkosti i istančane preciznosti naše književne prakse. Ljiljana Avirović u svojem pregledu svih hrvatskih transpozicija Danteova velespjeva vodi posebno računa o razvitku senzibiliteta i postupno uvećavanoj strogosti prema metričkim i srokovnim svojstvima originala, a ne previđa ni kontekst i relativno značenje pojedinih prevoditeljskih etapa. Osim toga, ona hrvatsku prevoditeljsku tradiciju promatra dijakrono, od renesanse do novijih vremena, ali i sinkrono, to jest u usporedbi i paralelno s nekim iskustvima inih slavenskih zemalja i naroda. Razumije se, u svojim se analizama i prosudbama poslužila i relevantnim istraživačkim iskustvima hrvatskih proučavatelja te problematike, u rasponu od Čale i Tomasovića pa do Vidovića i Zorića, ali ih je obogatila nekim vlastitim opažanjima i primjenama. Aksiološki vrhunac je i po njezinu mišljenju dosegnut kongenijalnom Kombolovom transpozicijom *Božanstvene komedije*, što je autorici dalo šlagvort da i svoju radnju naslovi kao da je riječ o *Božanstvenom prijevodu*. U svakom slučaju, studija Ljiljane Avirović nudi dobru informaciju talijanskoj publici o jednom značajnom aspektu hrvatske književne kulture i stvaralaštva, pa zaslužuje nagradu *DAVIDIAS* namijenjenu plodovima inozemne i inojezične kroatistike, na koje ne možemo ostati ravnodušni.

Zagreb – Split, 22. travnja 2007.

DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
POVJERENSTVO NAGRADE DANA HRVATSKE KNJIGE

Nagradu »SLAVIĆ«
za najbolji autorski knjigom objavljeni prvijenac u 2006. godini
dobio je YVES-ALEXANDRE TRIPKOVIĆ
za knjigu:

HERMESOV POUČAK

Zigo, Rijeka, 2006.

O b r a z l o ž e n j e

Književni prvijenac Yvesa-Alexandrea Tripkovića *Hermesov poučak* zanimljiv je i žanrovski i načinom pisanja. Riječ je o epistolarnom romanu naših suvremenika, razvedenom između Zagreba, Pariza i Indije, u kojem mladi agonisti izmjenjuju svoja iskustva i doživljaje. Tematika njihova dopisivanja često je aktualna i referira se na konkretnu zbilju (i prepoznatljive osobnosti), no pisanje je dijelom kodirano makaronskim latinizmom, odnosno jezičnim deformacijama paraklasicističkog predznaka. Sam podnaslov knjige više je nego indikativan: »Moždani sudar Monstesquieua i montypythonovaca«, iz čega je lako razabrati namjerne anakronizme i sklonost grotesknom izobličavanju. Mladenački opušten rukopis ima neosporne svježine i ludičke dosjetljivosti, no povremeno ne može odoljeti pukoj golijardskoj i plošno zafrkantskoj intonaciji. Kako bilo, *Hermesov poučak* čita se lako i neosporno je zabavno štivo, a presijecanje ili preklapanje triju narativnih očišta: Edusa, Lukusa i Aleksandrusa, nudi složeniju romanesknu perspektivu.

U ovogodišnjoj konkurenciji ponuđenih naslova uvjereni smo da prinos Yvesa-Alexandrea Tripkovića najviše obećava i najodređenije svjedoči darovitost pisca, pa mu s razlogom pripada nagrada *SLAVIĆ*, predviđena za prvo knjižno ukoričenje literarnog djela na hrvatskom jeziku.

Zagreb – Split, 22. travnja 2007.

